

*Humza Yousaf (**bývalý** premiér Skotska za Skotskou národní stranu) se svojí ženou a rodiči*

Autor: Morgoth

K nevýhodám ideologie či světonázoru, které zaujímají stanoviska i k věcem srdci velmi blízkým, patří i jejich relativně nižší odolnost vůči lidem zvnějšku, ochotným přijmout vaše postoje cynicky, přitakávat vám a opakovat vaše mantry pro svůj vlastní prospěch. Je to sice poněkud depresivní, ale idealisté vcelku často končí jako hejlové a kavky silně machiavelistických nebo přímo zlovolných lidí. V našem prostředí online aktivismu to pozorujeme vcelku pravidelně: na scéně se objeví mladá, pohledná žena, která se zajímá, o čem se to hoši vlastně baví, díky jejich ochotě stoupá postupně vzhůru, aby následně, ze své nově nabyté čelní pozice, zvrhla kýble špíny na důvěřivce, jimž za své postavení vděčí.

Abychom byli spravedliví, vyvolala tato opakovaná zkušenost svého druhu imunitní reakci v podobě hluboké nedůvěry k nově vynořivším se hvězdičkám obou pohlaví. Mnohem závažnějším problémem je, když si v hlavním proudu zavedené instituce či jednotlivci „nasadí“ vaše argumenty jako svého druhu oblek, aby odsáli v nich obsaženou energii a proměnili je v bezpečnou stravu pro masu. Touto cestou se v poslední době pojem „**Velké výměny**“ posouvá stále blíže hlavnímu proudu, zbaven všech ostřejších hran a existenciálních ostnů, proměněný v mdlé nijaké debaty o demografické struktuře voličů amerických

demokratů.

Na opačné straně politické barikády jsou naopak odměny a lukrativní místečka pro každého, ochotného se povrchně přihlásit k progresivním krédům, takřka neomezené. Příslušníci takzvaných „chráněných“ kategorií se proto musejí cítit jako Tony Montana ve *Zjizvené tváři*, když vzhlíží na obří vzducholod, na níž je oslňujícím neonovým písmem vyveden slogan „The World Is Yours“ (Patří ti celý svět). Každý uzlík a chapadlo manažerského státu existuje jen proto, aby vás zahrnul penězi, uznáním a vlichocujícími se oslavami vaší existence. Od vás se pak nežadá o mnoho víc, než vážně přikyvovat nesmyslům a příliš nekřivit obličej nad celým tím trans fiaskem. Je to pěkně štavnaťoučká švestička, která jen čeká, až si ji utrhnete a zakousnete se do ní.

Alespoň tak nějak si představuji příjemnou kariérní dráhu **Humzy Yousafa**, etnického Pákistáncce a skotského premiéra, nechvalně proslulého nenávislí k bělošství skotských institucí.

V názoru na něj jsem dospěl na pozice trochu odlišné od konsenzu v našich kruzích. Nemyslím, že by byl nějak zvlášť „woke“, ani že by snad toužil po zřízení islámského hebridského chalífátu. Podle mě připomíná spíš grázla, který dokáže rozpoznat nabízenou příležitost. Bělošské etnické sebevědomí si ustlalo obličejem napřed na dlažbě – Yousaf je v tomto scénáři spíše morálně pochybný kolemjdoucí, který se nejprve rozhlédne po případných svědcích předtím, než našim na chodníku bezmocně rozplácnutým tělům odlehčí o peněženky.

Ano, Skoti se nezvolili Yousafa do čela země o nic víc než Angličané **Rishiho Sunaka**. Yousaf může děkovat bílým liberálům z absurdně pojmenované „Národní straně Skotska“, kteří mu nabídli své hřbety a tváře jako stupínky, po nichž spokojeně protančil (dost možná s nějakým tím skrytým kopancem do ledvin) až do nejvyššího úřadu.

Yousaf je výsledek rovnice, v níž vinou šíření pitomečci, pohánění nábožným sebezničujícím impulzem, hledají někoho, kdo by je nakopnul do zubů a řezal tak dlouho, dokud se mu úplně nepodvolí. Dřív nebo později se nachomýtně někdo, kdo tak s chutí učiní a když se tak stane, nebude nijak sáhodlouze pátrat, proč a jak jste se ocitli ve své současné pozici, prostě vám jen bez velkých okolků ten kopanec do brady ušetdí.

Chcete změnit pohlaví svého dítěte? *No problemo*, tohle je chlapík pro vás, jelikož velmi dobře ví, že jeho lidé v hledáčku nejsou. Víc diversity a méně Skotů ve Skotsku? Hned to bude – klidně dá na odiv své opovržení vámi najevo nahlas a ve vašem parlamentu. Co takhle cenzura? Chcete po Velkém bratrovi, aby povzbuzoval děti k donášení na rodiče, kteří u večere prohodí rasistickou poznámku? Chcete sedm let za mřížemi za misgenderování transsexuála? Žádný problém, narve vám roubík do chřtánu tak zhurta, až vás zabolí mandle.

Věří osobně čemukoliv z výše nastíněného? Jasně že ne. Jsou to pro něj jen mučící nástroje, které se octly v rukou sadisty.

Můžeme si jen představovat, s jakým ponížným strachem se jeden z Yousafových bělošských liberálních poskoků pokouší s šéfem řešit některé „praktické problémy“ spojené s nejnovější šílenou politikou či zákonem, jen aby ho hned ve dveřích přivítal hrozivý úšklebek:

„Haha, tak tys přišel poučovat barevného, hm?“

Kýžené výsledky přednostního najímaní a zacházení s menšinami byly vždy nahlíženy politicky korektní optikou, podle níž jsou „chráněné“ skupiny andělsky nevinná stvoření, krčící se před bičem v ruce bílého muže. Kdo by se do této **delulu** bubliny pokusil vnést sebemenší dávku realismu, byl by systémem okamžitě vyobcován. Ostatně v propagačních materiálech pro korporátní management žádní barevní šikanózní tyraní nefigurovali, takže Eloiové holubičích povah z manažerské vrstvy nebyli na nic podobného vůbec připraveni.

Až do velmi nedávné doby jsme měli „dokonalé skóre“ nebělošských politiků současně v čele Skotska, Irska, Walesu, Spojeného království i Londýna. Řada lidí tím byla šokována. Při pohledu na systém pobídek, politickou atmosféru i aktivní politiky uvnitř byrokracie, kde jsou pro nebělochy všechny dveře do široka rozkopnuty a všichni jsou paralyzováni strachem z nařčení z rasismu nebo dalšího „dobrovolného“ workshopu o mikroagresích na personálním, už to však zdaleka tak šokujícím dojmem nepůsobí.

Jako kterýkoliv jiný národ ovládaný satrapy tak i my musíme nanejvýš doufat, že „budeme mít kliku“. Z tohoto hlediska působí Rishi Sunak jako ryzí technokrat, který roboticky vypouští z úst globalistické odrážky, a vaše utrpení je mu spíš lhostejné, než že by se v něm rochnil. Skotové – tak těm holt přišla špatná karta.

Telegraph o nové, zcela šílené legislativě „proti nenávisti“ píše:

Nový skotský zákon proti nenávisti by mohl narušit důvěru veřejnosti v policii, varují před pondělním nabytím účinnosti nové legislativy vysoce postavení důstojníci.

Předseda Sdružení komisařů skotské policie (ASPS) Rob Hay varoval před nárůstem hlášení o zločinech z nenávisti lidmi, kteří si jen chtějí vyřídit účtu se svými protivníky ze sociálních sítí.

Policisté se podle něj ocitnou ve dvojím ohni, když se nařčení z nenávistných přečinů budou cítit „ukřivdění“, pokud o nich policii zůstane záznam, i když nedojde k dalšímu stíhání.

Stejně tak by důvěra ve sbor mohla utrpět i mezi těmi, kdo stížnosti na nenávistná provinění podávají, pokud by policisté dospěli k závěru, že nebyla naplněna dostatečná závažnost skutku pro zahájení stíhání

ASPS už dříve varovala, že „aktivističtí extremisté“ se legislativu pokusí „proměnit ve zbraň“. Skotská policie přislíbila vyšetřit všechny stížnosti.

Yousafova reakce na jejich znepokojení by se dala stručně shrnout v duchu „to je váš problém!“.

Absurdní omezení svobody slova po celých Britských ostrovech údajně má za cíl ochránit „zranitelné“ skupiny před útoky, tak jako měl Equalities Act (zákon o rovnosti) navýšit jejich zastoupení v institucích a na pracovním trhu. Nespočetná opatření a zákony ve prospěch menšin připomínají oddenky, které se postupně nacházejí, spojují a tím vytvářejí stále silnější a celistvější strukturu. Mocenská dynamika (od počátku sotva existující) se tak obrací na hlavu a ti u moci zavádějí zákony namířené proti bezmocným, u čehož se zaklínají zranitelností okrajové skupiny čelící předsudkům.

Den po nabytí účinnosti nových zákonů, doprovázených všeobecným posměchem a kapkou zděšení Humza Yousaf oznámil, že jeho dům byl poničen rasistickými graffiti, což – jak jste jistě uhodli – ukazuje na oprávněnost zavádění nové legislativy, jakkoliv stříkání rasistických hesel na cizí domy už dnes postihuje celá řada právních norem.

Yousaf, podobný nějakému vyšinutému klanovému náčelníkovi z dávnověku i zákony, jejichž uvalení na většinové obyvatelstvo tak horlivě podporoval, sledoval ve skutečnosti jen svůj vlastní zájem. Ale není to vlastně nutný výsledek celé superstruktury: Ani ne tak ideologové a náboženští fanatici, jako spíš mocichtiví šejdíři a zlovlní psychopati, s botou na krku jak povolných Eloiů manažerského systému, tak ohromné masy obyčejných lidí, kteří se volny nevolky učí přežívat se skloněnými hlavami?

Kritizovat systém znamená zpochybnit jeho morální základy, jimiž jsou antirasismus a boj proti nenávisti. Proto by jen nenávistí přetékaný rasista mohl mít se systémem problém – jakkoliv jste zároveň uzurpován a nepokrytě pronásledován za svou rasovou příslušnost lidmi u moci, kteří jsou ovšem zcela bezmocní a marginalizovaní. Jste zároveň výjimka i medián, utlačovaný i privilegovaný, jak se to zrovna moci hodí.

Naštěstí pro nás všechny jsou liberální představy o lidstvu nezpochybnitelně pravdivé a nikoho by tak nenapadlo věrnost těmto ideálům jen předstírat, aby mohl snadno utlačovat zvolenou skupinu obyvatel.

Morgothova úvaha **The Thug-King of Scotland** vyšla na publikační platformě Substack 3. dubna 2024.